

se, ikke fornuftig – heller ikke set i lyset af ønsket om at sikre stor stabilitet i samfundsøkonomien og hindre overophedning i samfundsøkonomien, som regeringen er vældig optaget af. Her kunne man virkelig gøre noget ved at flytte ressourcerne fra den private sektor til den almene sektor, men man kan i virkeligheden ikke gøre noget ved hjælp af disse krampagtige forsøg på at indføre byggestop. Det løser jo ingen problemer. Det skaber en masse problemer med planlægningen osv., men det løser jo ingen problemer for samfundsøkonomien. Hvis samfundsøkonomiens problemer skal løses, er det den private sektor, de samfundsskabte værdistigninger, vi skal tage fat om.

Jeg tror i virkeligheden, at ministeren i sin sjæl er dybt enig i de betragtninger, jeg her har fremført; men der kan jo være nogle forskellige politiske hensyn til partier til højre i salen, som får ministeren til at lægge bånd på, hvad han egentlig føler. Vi må så håbe, at vi kan tale til ministerens, om jeg så må sige, bedre jeg, for vi er ikke i tvivl om, at det findes bag redegørelsen.

Med disse forhåbninger vil jeg selvfølgelig gå ind i en positiv dialog, også i forbindelse med f.eks. finansloven og andre ting som kommende ændringer af lovgivningen om alment byggeri i forsøget at skaffe flere ungdomsboliger osv. osv. Vi har også tanker om at indbygge en større bæredygtighed i byggeriet, mere økologi, hvor den almene sektor jo har den store fordel, at vi gennem lovgivningen og ved at fastsætte regler for byggeriet kan være med til at styre nogle ting, hvad man jo ikke kan i den private sektor. Her savner jeg en lidt større tyngde med hensyn til miljø og økologi i redegørelsen. Jeg ved, at ministeren personlig arbejder stærkt for det, og jeg kunne godt have ønsket, at det også havde afspejlet sig stærkere i redegørelsen.

Vi må altså sige, at sammenlagt er vi lidt skuffede over ministerens redegørelse, og vi håber i virkeligheden ikke, den kommer til at ligge til grund for regeringens strategi på det byggepolitiske område.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg skal ikke gøre mig klog på boligministerens eventuelle sjælekvaler, men nøjes med at holde mig til det, hr. Albrechtsen sagde, og der er to ting, som jeg synes er værd at bemærke:

For det første har vi jo set indtil flere eksempler på, at den almennyttige sektor ikke er immun over for problemer, og at det almennyttige byggeri udmærket godt kan komme i vanskeligheder. På den led tror jeg ikke, man skal sige, at her har vi garantien for, at beboerne aldrig får problemer, og jeg kan selv huske indtil flere retningsaktioner i dette Folketing for nødstedte beboere i den almene sektor. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg synes, hr. Albrechtsen totalt overser, at det, vi gør, jo ikke er at styre fra denne sal med kvoter og andre mærkelige ting, hvor meget eller hvor lidt der må bygges, men derimod at sige, at det er op til dem, der skal bo i byggeriet, og til dem, der bor i det pågældende lokalområde, at finde ud af, hvordan de vil bo: Skal det være alment? Skal det være privat udlejningsbyggeri? Skal det være ejerboliger? I dag er det i langt højere grad op til folk selv at bestemme det, og det synes jeg er en god udvikling. Det, vi så skal sikre, er, at vi ikke giver så favorable tilskud til den ene type boliger, at der bliver skævheder, og allerhelst skulle vi egentlig skære noget ned i de generelle tilskud, vi giver på hele området.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot anholde hr. Estrups angreb på det almene byggeri og gøre hr. Estrup opmærksom på, at det faktisk er beboerne i det almene byggeri, som i alt væsentligt selv betaler, hvis der opstår problemer, nemlig gennem Landsbyggefonden. Hr. Estrup ved jo godt, at statens bidrag til løsning af de problemer, der har været inden for de senere år, har været overordentlig beskedent. Der er en solidaritet mellem beboerne i den almene sektor – og solidaritet er jo en god ting – som sikrer, at det ikke er staten, samfundet og skatteyderne, der i det væsentlige kommer til at betale, når der er problemer i den almene sektor. Sådan er det, sådan er lovgivningen indrettet, så lad være med at forsøge at angribe det almene byggeri på den måde. Det er ikke berettiget.

Så vil jeg blot gøre hr. Estrup opmærksom på, at det, jeg var inde på, var, at disse samfundsskabte værdistigninger i den private sektor er det, der for alvor ødelægger mulighederne for at kontrollere økonomien her i landet på en fornuftig måde. Det er den mest afgørende destabiliserende faktor for økonomien her i lan-